

ἄποια . . . τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν συγκρίματα κεχρῶσθαι διατάγῃ τε καὶ δύνθμῷ καὶ προτροπῇ. Πρβλ. τάσσεσθαι, συντάσσεσθαι, σύνταγμα.

διατείνειν. 'Εκτείνομαι πρὸς διάφορες κατευθύνσεις, be extended in various directions, Διογένης 6.6-24 ἀπὸ τούτων (sc. τῶν φλεβῶν) καθ' ἄπαν τὸ σῶμα φλέβες διατείνουσιν . . . καὶ ἐπὶ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς καθήκουσι καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς δακτύλους διατείνουσιν. Πρβλ. τείνειν, καθήκειν.

διατέμνεσθαι. Διαχωρίζομαι/ἀποκόπτομαι, be separated/cut off, 'Εμπεδοκλῆς 20.4 ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἐν ἀπαντα γυνία, τὰ σῶμα λέλογχε, βίον θαλέθοντος ἐν ἀκμῇ ἄλλοτε δ' αὖτε κακῆσι διατυθένται καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς δακτύλους περὶ δηγμῖνι βίοιο. Πρβλ. διασπᾶσθαι.

διατιθέναι. Διαρρυθμίζω, arrange/settle, Διογένης 5.4 αὐτὸ γάρ μοι τοῦτο (sc. δ ἀήρ) θεὸς δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶν ἀφῆθαι καὶ πάντα διατιθέναι καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι. Πρβλ. διακεῖσθαι, διακοσμεῖν, διακόσμησις.

διασσᾶσθαι. Περνῶ ἀπὸ κόσκινο, sift, 'Εμπεδοκλῆς 4.3 ὡς δὲ παρ' ἡμετέρης κέλεται πιστώματα Μούσης, γνῶθι διασσηθέντος ἐνὶ σπλάγχνοισι λόγοιο.

διατριβαί. Πραγματεῖες, studies/treatises, 'Αρχύτας 4 (τίτλ.) ἐκ τῶν Ἀρχύτου διατριβῶν.

διαφέρειν 1. Διαφέρω, differ, 'Αλκμαίων 1 α ἀνθρωπον τῶν ἄλλων διαφέρειν δτι μόνον ξυνίησι, τὰ δ' ἄλλα αἰσθάνεται μέν, οὐ ξυνίησι δὲ Διογένης 5.16 δμοιον δὲ τοῦτο τὸ θεομὸν οὐδενὸς τῶν ζώων ἔστιν . . . ἀλλὰ διαφέρει μέγα μὲν οὐ, ἀλλ' ὥστε παραπλήσια εἶναι Δημόκριτος 5 i (τίτλ.) Περὶ τῶν διαφέροντων δυνσμῶν <ἢ Περὶ ἴδεῶν>. Πρβλ. διέχειν 2. 'Υπερέχω/ὑπερτερῶ, surpass, Δημόκριτος 277.6 καὶ τοῦτο τοσοῦτον διαφέρει, δσον ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὸν παῖδα λαβεῖν καταθύμιον ἐκ πολλῶν, οἷον ἀν δέη 'Αρχύτας 4.2 καὶ δοκεῖ ἀ λογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἀλλῶν τεχνῶν καὶ πολὺ διαφέρειν, ἀτὰρ καὶ

τὰς γεωμετρικὰς ἐναργεστέρω πραγματεύεσθαι ἀ θέλει. || διαφέρεσθαι (ἀντίθ. συμφέρεσθαι, δμολογεῖν). Ἀντιρρέπω/είμαι σὲ ἀντίθεση, counterpoise/be counter, Ἡράκλειτος 10.1 συλλάψιες ὅλα καὶ οὐχ ὅλα, συμφερόμενον διαφέρει μενον συνῆδον διῆδον 51 οὐξινᾶσιν ὅκως διαφέρει μενον ἔωντῷ συμφέρεται 72.2 φιλιστα διηνεκῶς δμιλοῦσι τούτῳ διαφέρει οντα.

διαφεύγειν. Ξεφεύγω/γλυτώνω, escape, Δημόκριτος 239 ὁρκους οὓς ποιέονται ἐν ἀνάγκησιν ἐόντες οὐ τηρέουσιν οἱ φλαῦροι, ἐπὴν διαφέρει γωσιν. Πρβλ. διαφυγγάνειν.

διαφθείρεσθαι (συνών. καταφθείρεσθαι, ἀπόλλυσθαι, ἀντίθ. σύρζεσθαι). Καταστρέφομαι, be destroyed, Δημόκριτος 228.8 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες . . . ἦν ἀμάρτωσι τοῦ πατοικοῦ τύπου . . . φιλέουσι διαφθείρειρ εσθαι 252.6-7 καὶ τούτου σφιζομένου πάντα σώζεται καὶ τούτου διαφθείρομενον τὰ πάντα διαφθείρειρ εται. Πρβλ. διασπᾶν, ἐκλύειν.

διαφορή. Διαφορά, difference, Δημόκριτος 111 (τίτλ.) Ηερὶ διαφορῇ γνώμης ἢ Ηερὶ φαύσιος κύκλου καὶ σφαιρῶν.

διαφυγγάνειν. Ξεφεύγω/δὲν γίνομαι ἀντιληπτός, escape/not be noticed, Ἡράκλειτος 86 τῶν μὲν θείων τὰ πολλὰ ἀπιστίῃ διαφυγγάνειν μὴ γιγνώσκεσθαι. Πρβλ. διαφεύγειν.

διαφύεσθαι. Διαχωρίζομαι, be divided, Ἐμπεδοκλῆς 17.2-5-10, 26.9 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ηὔξηθη μόνον εἶναι ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὐτὸν εφεν πλέον' ἐξ ἐνὸς εἶναι . . . ἡ δὲ πάλιν διαφυγομένων θοεφθεῖσα διέπτη . . . ἡδὲ πάλιν διαφέροντος ἐνὸς πλέον' ἐκτελέθουσι. Πρβλ. διακρίνεσθαι, φύεσθαι.

διαχέεσθαι. Διαχύνομαι, overflow, Ἡράκλειτος 31 θάλασσα διαχέεται.

δίγονος. Ἰκανὴ γιὰ νὰ γεννᾶ στὸν ἕβδομο ἥ στὸν ἑνατο μήνα, capable bearing in the seventh or ninth month, Ἐμπεδοκλῆς 69 διὸ καὶ τὰς γυναικας καλεῖ διγόνον. Πρβλ. γόνος, ὄφιγονος.

